

MARIANA ZAPATA

Autorka romantických bestsellerů

LIN GUS

FRAGMENT

Lingus

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Mariana Zapata
Lingus

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

LIN GUS

MARIANA ZAPATA

přeložila
Romana Bičíková

FRAGMENT

Copyright © 2012 by Mariana Zapata

Translation © Romana Bičková, 2025

Cover photo © Boriss Jepifanovs; AlisaRed; Natasha_S; Red Umbrella and Donkey;
Realstockvector; Andy Vinnikov / Shutterstock.com

ISBN tištěné verze 978-80-253-7195-4

ISBN e-knihy 978-80-253-7205-0 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-253-7214-2 (1. zveřejnění, 2025) (ePUB)

ISBN e-knihy 978-80-253-7215-9 (1. zveřejnění, 2025) (MOBI)

*Pro mého medvěda Chrise – největšího úchyla,
jakého jsem kdy poznala.
Děkuju za všechno, ale hlavně za to,
že jsi můj nejoblíbenější otrapa.
Miluju tě.*

Kapitola první

„Mně se tam fakt nechce,“ syčela jsem a snažila se zarýt paty do betonové podlahy.

„Teď už z toho nemůžeš vycouvat!“ odsekla moje nejlepší kamarádka Nikki. Omotala mi prsty kolem nadloktí a táhla mě k proskleným dveřím před námi. „Dělej, pojď, ty krávo!“

Byl to příšerný nápad. Věděla jsem to už od chvíle, kdy se o tom před dvěma měsíci zmínila poprvé. Navrhla, že půjdeme na veletrh spolu, a potutelně na mě zamrkala. „Bude se ti tam líbit, neboj, úplně se z toho *uděláš*, jasný?“ Jo, bohužel mi to bylo víc než jasný. A teď jsme stály před halou na výstavišti, kolem krku akreditace, a mně se chtělo zvracet a umřít, ne nutně v tomhle pořadí.

„Nikki, mně se tam ale vážně nechce, prosím,“ škemrala jsem.

Jen protočila panenky, už jsem jí lezla na nervy. „To je mi fuk,“ vydechla. „Sehnala jsem ti volňásek, takže jdeš. Víš, jak těžký bylo ty akreditace obstarat?“ ukázala na laminované kartičky, které nám visely na krku. „Kurevsky těžký. Takže tam prostě jdeme, ať chceš nebo ne.“

Rozhlédla jsem se zleva doprava a prohlížela si hloučky lidí, co se poflakovali před halou. Byli tu muži i ženy všech věkových kategorií, pár jich mělo jen obyčejná trika a džíny, ale ostatní nebyli oblečení ani zdaleka tak ležérně. Kraťoučkové minisukně, vysoké podpatky, kožené kalhoty a přiznané vykukující spodní prádlo tu byly módní normou. Sykavě jsem se nadechla a snažila se ignorovat spalující žár, který mi stoupl do tváří. Nikdo si nás nevšímal. Obě jsme byly ve srovnání s ostatními oblečené poměrně konzervativně.

Bylo to asi poprvé, kdy jsem si ve svém outfitu připadala nemístně. Upnuté džíny, modrá blůza a balerínky tu působily tak usedle, že jsem měla pocit jako Alenka v Říši divů. „Nikki...“ kňourala jsem jako malé děčko.

„Sklapni. Ještě mi poděkuješ,“ odbyla mě a znovu mě zatahala za loket.

Bylo mi jasné, že nemá cenu se jí vzpírat. Nicole Jonassonová si vždycky prosadila svou. Vždycky. Právě tohle jsem na ní měla nejradši. Byla tak neohrožená a silná. Navzdory tomu, jak sprostě a přikře uměla mluvit, byla Nikki jedna z nejhodnějších lidí na planetě. Jen jste ji museli líp poznat. Když jsem ji poprvé potkala na hodině anglické literatury, zrovna jednoho týpka seřvala za to, že nepodržel dveře našemu spolužákovi na vozíku. Byla vysoká a plavovlasá s hnědo-zeleňma očima a prostě naprosto ohromující.

Zamilovala jsem si ji hned v tu chvíli. Probodla toho kluka vražedným pohledem a rozčileně na něj zamumlala: „Jestli ještě jednou nepodržíš člověku za sebou dveře, vloupu se ti do pokoje, až budeš v noci spát, a vyseru se ti přímo na ksicht.“ Asi ani nemusím dodávat, že když jsme na něj o pár let později narazily, držel dveře pro studenta, který se loudal za ním, snad celou minutu.

Nicole, nebo Nikki, jak jsem jí obvykle říkala, byla přesně taková, jaká jsem v životě chtěla být taky – silná a sebevědomá. Neexistovalo nic, co by ji zastavilo.

A to platilo i pro mě.

„Bože můj!“ zasténala jsem, když mě protáhla prosklenými dveřmi.

Dva sekuriťáci nám zkontrolovali akreditace a pustili nás dovnitř. Nad vchodem visel transparent, který všem návštěvníkům oznamoval, že právě vstupují na Veletrh Asociace filmů pro dospělé. Hned pod ním se skvěla obří fotka hezké zrzky se spermatem na obličejí a já se snažila neošívát při pohledu na její předstíranou rozkoš. Kus bílého ejakulátu měla přilepený na řasy a já se neubránila myšlence na to, jak moc ji pak muselo pálit oko.

„Hni sebou, Kat,“ houkla na mě Nicole a zamířila nejkratší cestou přímo k prvnímu stánku.

Pomaloučku jsem se šinula za ní a prohlížela si lidi, co se promenádovávali kolem a mačkali se u stánků jako děti v cukrárně. No, tohle vlastně byla taková cukrárna spojená s hračkářstvím – jenom pro dospělé.

„Kat, mrkej na tohle!“ vypískla moje nejlepší kamarádka a otočila se ke mně s obřím skleněným dildem v ruce.

Panebože! Jak jsem se mohla nechat zatáhnout na pornoveletrh?

Kapitola druhá

Nicole při pohledu na můj zhrozený výraz přimhouřila vřelé oči. Jenže já si nemohla pomoci. Dilda a robertky jsem měla ráda, asi poslední tři roky – ale kdo by to počítal? – bych je zařadila mezi svoje nejlepší kámoše. Jenže pomyslení, že se všichni dozví, jak moc je mám ráda, mě tak trochu děsilo.

No dobře, děsilo mě to dost.

Nikki masivní skleněný předmět vrátila na stolek. Stála přímo přede mnou a zamračeně vraštila půvabné obočí. „Kat, ihned se přestaň takhle tvářit, nebo ti jednu vlepím.“

Okamžitě jsem strnula.

O Nicole musíte vědět jednu věc: nikdy nevyhrožuje naplano. Pokud prohlásila, že jestli se jí váš pes vykadí přede dveře, tak ho přejede autem, mohli jste si být jistí, že to udělá. Beze srandy, a to psy milovala. A mě milovala taky, takže jsem věděla, že by mi klidně slíbenou facku vrazila.

„No jo, pořád,“ zabručela jsem a sklopila oči k podlaze, jako dítě, které právě dostalo vyhubováno. „Když mně je to fakt trapný...“

„Katherine Bergerová.“ Vzala mě za bradu a zvedla mi hlavu, abych se jí dívala do očí. „Opakuj po mně: Jmenuju se Kat Bergerová a miluju porno. Na tom, že se mi líbí sledovat, jak si to dva lidi rozdávají, není nic špatnýho.“

„Jmenuju se Kat Bergerová,“ skučela jsem skrz zatnuté zuby. „Mám ráda porno. Na tom, že se mi líbí sledovat, jak si to dva lidi rozdávají, není nic špatnýho.“

Nicole mě pustila a věnovala mi jeden ze svých širokánských, zářivých úsměvů. „Dobrá práce, pusó. Tak, a teď se pojď bavit!“ zajásala a táhla mě ke stánku, od kterého před pár vteřinami odešla.

Měla jsem pocit, že nás všichni pozorují, ale ve skutečnosti si mě a mojí zlatovlasé kamarádky nikdo nevšímal. Přemáhala mě nervozita, dlaně se mi potily jako šílené a bylo mi jasné, že v mém podpaží to nebude o nic lepší. Bože, připadala jsem si tu jako idiot. Nicole si odkašlala způsobem, který jsem si vyložila jako varování, ať toho okamžitě nechám, nebo ze mě moji ustrašenost vymlátí.

Za stolem stál postarší, mile vyhlížející chlápek, ruce spojené za zády a na tváři zdvořilý úsměv, a sledoval, jak si Nikki osahává v podstatě každé vystavené dildo a prohlíží si je, jako by nakupovala ovoce na trhu. Vypyťovala se ho na věci jako „Dá se tohle zamrazit? Jak dlouho to pak vydrží? Musí se čistit nějakým speciálním přípravkem?“ Takhle moje čubka byla ještě šílenější, než jsem si myslela. Přísahám, že moje vagína se při představě, že do ní zasouvám něco zmraženého, mimovolně stáhla. Někde v hloubi duše jsem doufala, že jí týpek odpoví, ať to klidně myje okenou, ale nic takového neřekl.

„To už si to rovnou můžeš strčit do pusy,“ uchechtla jsem se, když si jedno průsvitné růžové dildo přidržela jen pár centimetrů od obličejce, aby si ho prohlédla zblízka.

Nicole si pobaveně odfrkla a položila robertka zpátky. Milému prodávачi řekla, že se ještě vrátí, a pak se do mě zavěsila a vedla mě podél řady dalších stánků. Byla tu taková spousta lidí, že jsem netušila, co si myslet. Vlastně jsem nevěděla, co čekat od pornoveletrhu, ale všichni návštěvníci mi zatím připadali jako úplně obyčejní lidi. Dokonce jsem zahlédla pár lidí v crocsech a ošila jsem se, protože crocsy nosil můj doktor. A toho bych tu potkala fakt hodně nerada.

„Nikki, co mám dělat, když potkám někoho, koho znám?“ zeptala jsem se.

Věděla jsem, že by mi mělo být ukradené, co si o mně lidi myslí. Obvykle mi na tom ani trochu nezáleželo, ale při představě, že mě na

pornoveletrhu zahlédne třeba sousedka, nějaká kamarádka mojí mámy, můj pošťák nebo můj šéf, nebo prostě kdokoli, kdo mě zná, mi fakt nebylo dobře po těle. Tuhle debatou jsme s Nicole vedly snad každého půl roku. Podle nás za to mohla společnost a fakt, že je sex považovaný za něco nečistého a špatného.

Na sexu není špatného vůbec nic. Ani na masturbaci, felaci, análu a vůbec dalších věcech. Na čemkoli, co nějak souviselo se sexem, nebylo nic špatného, teda kromě zoofilie, o které jsem odmítala třeba jen přemýšlet. Ale stejně mi bylo trapně z toho, že by mě tu někdo mohl zahlédnout. Cítila jsem se mizerně. Chtěla jsem být stejně sebejistá a nonšalantní jako Nicole.

„No, jedna věc mě napadá. Představ si, že bys mohla třeba pozdravit. Už jsi o tomhle konceptu někdy slyšela?“

Jen jsem se rozesmála. Zastavily jsme se před dalším stánkem, který nabízel nepřeborné množství třpytivých erotických pomůcek, které vypadaly jako vyrobené z želatiny. Nadšeně jsem vypískla. Rozhlédla jsem se nalevo a napravo, abych se ujistila, jestli někde poblíž nestojí třeba moje učitelka ze školky, a pak jsem se naklonila a začala si prohlížet poklady vystavené na modrém sametu.

Prodavačka – další postarší milá paní v tričku s nápisem *Miluju New York* a džínových šortkách – mi vychválila červený vibrační kroužek na stimulaci klitorisu, který vypadal extra úžasně, a moje peněženka byla rázem o třicet dolarů lehčí. Naštěstí jsem přišla připravená. Nacpala jsem nového malého kamaráda do obří kabelky, zatímco Nikki se jen uchechtla a vytáhla ze své vlastní peněženky dalších třicet babek.

„S tímhle to je opravdu příjemné,“ pronesl mi do ucha nosový hlas.

„Ehm,“ zakoktala jsem se a otočila se k muži, kterému ten úchylný hlas patřil. Byl podsaditý a nepříliš vysoký, na špičce nosu se mu ky-mácely brýle a na rtech mu hrál hodně divný úšklebek.

„Hlavně čtvrtý režim vibrace je naprosto neskutečný,“ zavrnil a koulel u toho očima, jako by v duchu znovu prožíval nějakou hodně hezkou vzpomínku.

Jak mohl kruci vědět, jaký je čtvrtý režim vibrace u téhle hračky? Popadla jsem Nicole za paži a táhla ji pryč, jak rychle to jen šlo, než se chlap stihl vzpamatovat. Přesně takové lidi jsem ve skutečnosti na pornoveletrhu čekala. Ze samého zhnusení mi naskočila husí kůže, snažila jsem se vymýt si z paměti pomyslným savem pohled na jeho vykulené oči.

„Počkej,“ sykla Nikki a strčila si krabičku do kabelky. „Co to sakra mělo být?“

„Čtvrtej režim vibrace,“ pronesla jsem prostě a Nikki se zašklebila a přikývla.

„Nechutný,“ utrousila a začala listovat jakousi brožurkou. Našla stránku, kterou hledala, obřadně pokývala hlavou a mrkla na mě. „Takže, uděláme to takhle. Potřebujeme si to tu užít naplno. Potřebuju vidět toho kance Caluma Burra,“ broukla se svůdným španělským přízvukem.

Nikdy nedokázala jeho jméno vyslovit bez pitvoření a já se jako vždycky neubráníla úsměvu. Calum Burro byl její nejoblíbenější pornoherec na světě.

Jo, měly jsme mezi pornoherci své oblíbenice.

Nejvtipnější na tom bylo, že Burro samozřejmě nebylo jeho pravé jméno, jenže já uměla španělsky a věděla jsem, že *burro* znamená osel. Rozhodně jsem ale chápala, proč si vybral zrovna takový pseudonym. Ten chlap měl mezi nohama výbavu jako kůň. A jasně, vím, že kůň není osel, ale rozuměla jsem jeho uvažování.

„Za hodinu má autogramiádu, takže půjdeme tam a pak se nějak zabavíme,“ pokračovala Nikki.

Vytrhla jsem jí brožuru z ruky a spěšně ji prolisovala. Když už jsem tu musela být, chtěla jsem toho využít. Nic jiného mi nezbývalo.

Když jsem v seznamu pornohvězd, které tu měly mít autogramiádu, našla jedno konkrétní jméno, málem jsem radostí zaječela.

Děkuju ti, Bože, vyslala jsem v duchu k nebi. Fakt jsem se tu cítila trapně, takže pokud tohle bylo poprvé a naposled, co jsem se ocitla na

pornovletrhu, byla jsem rozhodnutá najít v sobě svou vnitřní Nicole a prostě si to užít, i když jen na chvíli.

„Mně je fuk, co budeme dělat. Ale rozhodně půjdeme na autogramiádu Andrewa Wooda, i kdybych cestou tam musela přeprat svého učitele náboženství,“ prohlásila jsem s takovým přesvědčením, jakého jsem byla schopná.

Kapitola třetí

Takhle nadšenou jsem Nicole ještě nikdy neviděla.

Teda, už jsem zažila, že se pro něco nadchla, ale nikdy ne takhle moc. Nikki se dokázala radovat z maličkostí: výprodeje v Macy's, dobrého sedadla v kině, mocha s horkou čokoládou ze Starbucksu, které jsem jí občas donesla, vyhazování zaměstnanců, kteří něco podělali, a tak podobně. Nicméně takovouhle reakci jsem u ní viděla poprvé. Myslela jsem si, že viditelně se chvět nedočkavostí ani neumí. Netušila jsem, že se jí oči můžou třpytit jako dítěti před bránou Disneylandu. A taky jsem neměla ani ponětí, že když se na něco fakt těší, začne drmolit jako o závod.

Kristepane! *Proč?*

Z toho, jak se v té frontě chovala, by nejdenn člověk mohl usoudit, že si šnupla koks. Pohazovala hustou hřívou blond vlasů ze strany na stranu, rozhlížela se mezi stánky ve snaze zahlédnout „lásku svého života“. Nikki byla ta nejúchvatnější holka, co jsem kdy v životě viděla. Kromě toho, že byla krásná, byla taky plně oddaná svým nejbližším – věrností by se směle vyrovnala německému ovčákovi – a taky se dokázala vášnivě rvát za spravedlnost. Byla zkrátka živel, skrz naskrz ryzí člověk, a navíc moc dobře věděla, co chce od života, což jí ještě přidávalo na osobitosti. A právě v tuhle chvíli ze všeho nejvíc chtěla, aby si jí všiml Calum Burro. Ani na okamžik jsem nepochybovala, že až ji ten nadpozemsky obdařený chlap uvidí, bude mít pocit, že do něj udeřil blesk.

„Kat, vypadám dobře? Nerozmazala se mi oční linka nebo tak něco? A co moje kozy, dobrý?“ chrlila ze sebe Nikki.

Měla jsem co dělat, abych neprotočila oči. Připadala mi úplně k sežrání, i když mi její rozklepaná euforie tak trochu lezla na nervy. Ale byla jsem ráda, že je šťastná. „Vypadáš naprosto dokonale, zlato, jako obvykle, a do tvýho dokonalýho poprsí by chtěl zabořit ksicht každej.“ Mrkla jsem na ni a Nikki se uculila.

Jo, chtěla, aby jí do poprsí zabořil obličej Calum Burro. Když mi to před pár měsíci přiznala, asi půl hodiny trvalo, než jsem se přestala smát. Rozhodně by to udělat mohl, její čtyřky jsem viděla v celé jejich kráse víckrát, než bych spočítala, a věděla jsem, že jsou to kůzlátka naprosto k pomilování.

„Sakra, musím čurat. Podržíš mi zatím místo?“ zeptala se. Kývla jsem.

Její idol se měl na autogramiádě objevit až tak za deset patnáct minut, ale i tak už před námi čekalo osm lidí a nejmíň deset dalších za námi. Cuchty před námi na sobě měly mikroskopické džínové šortky a kozačky jako nějaké kovbojky z bordelu, a jako by to nestačilo, stařeny za námi měly na ksichtě tolik vrstev make-upu, že by mohly nejmíň půl roku zásobovat pobočku Sephory. Pomyšlení, že tyhle všechny někdy v životě masturbovaly nad Calumem Burrem, bylo vážně divné, stačilo se podívat na ženskou, která stála za mnou. Věkově by mi klidně mohla dělat prababičku a na sobě měla jakýsi goticko-renesanční hábit. Zvedl se mi z toho žaludek.

Snažila jsem se co možná nejvíc klopit hlavu. Nervozita z toho, že mě tu uvidí někdo, koho znám, mi bublala v žilách a naprosto mě ochromovala. Kdyby mě tu někdo poznal, bez legrace si nadělám do kalhot.

Dobrý bože!

„Jsem tu, bejby,“ pozdravila mě Nicole o pár minut později a zastavila přede mnou.

V tu chvíli mi došlo, že si na rozdíl od ostatních žen ve frontě nese žádný papír nebo časopis, který by Caluma nechala podepsat, až na ni přijde řada.

„Co ti bude podepisovat?“ zeptala jsem se podezřívavě.

„Zadek, Kat. Co jinýho?“ opáčila, jako bych byla naprosto blbá a mělo mi to být dávno jasné. A pak si bez okolků na jedné straně stáhla džíny a odhalila opálenou kůži jedné pŕlky.

„Koukám, že máš úroveň.“

Za stolkem, u kterého měla probíhat autogramiáda, se objevil týpek s odbarvenými vlasy nagelovanými do špiček a temperamentně zamával rukama. „Dámy! Calum tu bude asi za minutu a začne se podepisovat! Děkujeme vám za trpělivost!“ zahalekal do davu.

Nikki zakvičela jako podsvinče a začala poskakovat jako naspídaný králík. Najednou se chovala spíš jako naše kamarádka Zoey, ale jakkoli mi to přišlo k popukání, nechtěla jsem se připravit o zábavu tím, že se rozesměju a ona se začne stydět. V duchu jsem si poznamenala, že musíme podobné věci podnikat častěji, abych ji takhle mohla vídat i dál.

V tu chvíli už zahlédla blondatou čupřinu. Dlouhán, který přicházel ke stolu, musel měřit přes metr devadesát a měl postavu ragbisty. Já sama jsem preferovala spíš fotbalové typy – štíhlé kluky s vyrýsovanými svaly –, ale komu na tom záleželo, když sem zrovna přicházel ztělesněný sex-appeal.

Na sobě měl tričko, které mu bylo tak o číslo menší a vynikal v něm jeho mohutný hrudník, bicepsy a svalstvo na zádech. Nejvíc mě ale překvapil jeho rozzářený, veselý úsměv.

„Počkám na tebe tamhle, jo?“ pověděla jsem Nikki, ale z jejího zamženého pohledu mi bylo jasné, že jsem jí klidně mohla oznámit, že jsem hermafrodit, a nehnula by ani brvou. Odešla jsem k prázdnému stánku na protější straně. Celá fronta začala šilet. Kdo mohl vědět, že Calum Burro je největší miláček nadržených postarších paniček?

Calum si sedl, začal se podepisovat a bavit se s fanynkami a dál se culil, až se mu dělaly dolíčky ve tvářích. Nicole z něj nespouštěla oči, zírala na něj tak upřeně, až mě to rozesmálo. Opírala jsem se zadkem o prázdný stůl za sebou, kotníky překřížené, a ucítila jsem, jak se mi látka kalhotek zarývá mezi pŕlky. Dál jsem sledovala svoji kamarádku,

ze které vyzařovalo ničím nezkalené štěstí, a ani jsem nepostřehla, že moje zrádná ruka si našla cestu do mých kalhot, abych si spodní prádlo upravila. A pak už bylo příliš pozdě.

„Co tam kutáš, permoníku?“ zeptal se mě člověk, kterého jsem si doteď nevšimla, ale zjevně stál přímo vedle mě.

V dokonalém světě bych se otočila a uviděla nějakého nadutého stárnoucího seladona, který ze všeho nejdřív potřeboval seznámení s deodorantem. Bože, jak moc bych si přála žít v takovém dokonalém světě, kde bych se sice cítila trapně, ale komu by na tom záleželo? Náchytil by mě tu někdo, kdo si sám hrabal nejen mezi půlky, ale taky se na veřejnosti dloubal v nose. Takže bych to přežila.

Jenže tohle bohužel nebyl dokonalý svět. Ve skutečném světě jsem si občas cvrnkla do kalhotek, když jsem kýchlá nebo mě někdo zlechtal, po ránu jsem prděla a taky jsem ve třetí třídě slyšela, jak moji rodiče provozují postelové hrátky. Otočila jsem se ke člověku, který mě přistihl, jak si strkám ruku do kalhot, a stanula tváří proti hrudi hodně vysokého chlapa. Musela jsem zvednout hlavu, výš a ještě výš, a nakonec jsem hleděla do těch nejhezčích smaragdově zelených očí, co jsem kdy viděla. Dívaly se přímo na mě a zářily jako fosforeskující hvězdičky, co jsem si jako malá lepila nad postel. Navíc byly zasazené do té úplně nejdokonaleji řezané tváře všech dob – vysoké lícní kosti, ostrá čelist, plné, růžové rty.

A tyhle našpuhlené rty se roztáhly do pobaveného úšklebku. „Tak co, našla jsi tam zlato?“ zeptal se mě sytým, sametovým hlasem.

„Ehm...“ Pořád jsem ještě držela mezi prsty látku těch zpropadených kalhotek, tváře mi hořely, jako by mi pod kůží zuřil lesní požár. A v tu chvíli jsem nezadržela svůj slovní průjem. „Kéž by.“

Panebože! Co to se mnou je? Slova ze mě vypadla právě ve chvíli, kdy se mi konečně podařilo vytáhnout spodní prádlo z prostoru mezi půlkami, protože když už mě stejně přistihl, tak proč dílo nedokončit? Bylo mi jasné, že normální člověk by popřel, že se něčeho tak nedůstojného dopustil, ale já se z nějakého důvodu rozhodla přistoupit na jeho hru.

Chlap se zasmál hlubokým, hrdelním smíchem, který by měl být ve všech padesáti státech USA nelegální, a oči mu pod kšiltem ošoupané čepice, která mu zakrývala vlasy, zajiskřily. Byl to vážně až moc velký hezoun, takže mě udivilo, že mě jeho úsměv dokonale odzbrojil. Všiml si, jak se červenám, a věnoval mi celkem přesvědčivý ostýchavý úsměv. „Promiň, to ode mě bylo nezdvořilý,“ omlouval se. „Já takhle blbě plácám vždycky.“

„To nic. Já taky v jednom kuse dělám a plácám blbosti,“ pokusila jsem se pronést co nejvyrovnaněji, ale nejradši bych se hanbou propadla. Hrabat si pod kalhoty a rovnat si spodní prádlo před Nikki, Zoey nebo Joshem, mým dalším blízkým kamarádem, byla jedna věc, ale před tímhle sexy cizincem? Neměla jsem nejmenší pochyby, že se mi v tu chvíli Bůh ze srdce chechtá.

Natočil se ke mně celým tělem. Měřil tak necelý metr devadesát a měl útlý pas a široká ramena, takže jsem za něj vůbec neviděla. Pod černou mikinou se mu rýsovaly svaly, a propaloval mě pohledem tak pronikavým, že jsem na chvíli úplně zapomněla, kde jsme. „Přišla sis pro autogram?“ zeptal se a povytáhl tmavé obočí.

„Cože? Ne! Čekám tu na kamarádku,“ ukázala jsem na vysokou blondýnu ve frontě. Z nějakého důvodu mě zahanbilo, že si myslí, že tu stojím ve frontě na podpis pornoherce, ale na druhou stranu jsme byli na pornoveletrhu, takže jsme si oba mohli nechat odsudky pro sebe. „A ty, přišel sis pro autogram?“

Co to se mnou sakra je, to jako vážně? blesklo mi hlavou. Kéž by existovalo nějaké imodium na slovní průjem, protože toho bych si nakoupila celý vagon. S lidmi, které jsem znala, jsem nikdy problém neměla. Věděli, že se občas dokážu pěkně ztrapnit a dřív mluvím, než přemýšlím.

Týpek se znovu zasmál, trochu hlasitěji, ale hned zase utichl a přelétl pohledem natahující se frontu před námi, jako by se bál, že ho někdo při smíchu přistihne. „Ne, taky tu na někoho čekám,“ vycenil v úsměvu dokonalé bílé zuby.

Měla jsem sto chutí se zeptat, která paní ve frontě je jeho kamarádka, ale otázku jsem spolkla. Taky jsem v duchu přemítala, co takový exemplář krásného mužského vůbec pohledával na pornoveletrhu. Tenhle chlap porno nepotřeboval, stačilo namířit ten dokonalejší úsměv na jakoukoli holku a bum. Byla jsem si jistá, že se k němu seběhnou jako hárající feny. Chvilí jsme se na sebe jen mlčky dívali a pak jsem kývla a vyslala znovu pohled k Nicole, která už byla skoro na řadě. Stála před objektem většiny svých masturbačních snů a křenila se jako šílenec. Holka, která s Calumem právě mluvila, se otočila k odchodu a pološílený výraz v Nikkině tváři zmizel. Byla z ní zase ta sebevědomá, suverénní Nicole, kterou jsem znala a milovala. *A kruci!*

Naklonila se k němu přes stůl, takže svůj smyslný zadek vyšpulila na obdiv všem ve frontě za ní. O vteřinu později se Calum zvedl a obešel stůl, zatímco Nicole si stáhla kalhoty.

„Co to provádí?“ špitl cizinec vedle mě a naklonil se, takže se ocitl ještě blíž.

„Chce, aby se jí podepsal na zadek,“ uchechtla jsem se a sledovala, jak si Calum kleká, takže měl její pozadí přímo před očima. Ženské ve frontě se mohly pomátnout a já se vyděsila, že se tu strhne mela.

O chvíli později Calum zase vyskočil na nohy a vesele se zazubil, a Nicole k němu zvedla oči a pronesla něco, co jsem neslyšela. Caluma polil ruměncem. Pak mu cosi strčila do zadní kapsy a přidržela ruku na jeho zadku o něco déle, než bylo nutné. Otočila se, houpavým krokem se šourala směrem ke mně a cestou ještě probodla hnědo-zelenými očima každou ženu ve frontě, jako by je hecovala, ať jí zkusí něco říct. Žádná z nich naštěstí ještě nechtěla umřít, takže se to obešlo bez incidentu.

Muž vedle mě se uchechtl. „To mě podrž, Calum se z ní červenal.“

Užuž jsem se chtěla zeptat, co je na tom vtipného, ale to už stála Nikki přede mnou a pořádkem se culila. „Cos mu řekla?“ zeptala jsem se.

„Řekla jsem, že chci najít jeho bod G. Jazykem.“

Dokonce i chlápek vedle mě se rozesmál.

„Vsadím se, že nic takovýho ještě neslyšel,“ odfrkla si Nikki a roz-
táhla pusu od ucha k uchu. Pak zatékala očima mezi mnou a pohled-
ným cizincem po mé levici. „Můžeme jít?“

Přikývla jsem a vykročila pryč, abych obešla frontu, ale pak jsem
se ještě zastavila a otočila se. Velké zelené duhovky do mě dál propa-
lovaly díru, ale chlap se jinak tvářil netečně. Působilo to protichůdně
jako noc a den. Nevěděla jsem, co si o tom myslet, a tak jsem na něj
jen mávla. Nepatrně se pousmál a taky mi zamával. Obrátila jsem se
zpátky k Nikki.

„Kdo to byl?“ zeptala se mě o pár stánků dál.

„Nějakej týpek, co mě nachytil, jak se štourám v zadku.“

Nikki moji poznámku ignorovala a jen zamyšleně zamručela. „Je
mi povědomej...“

Nikki byla advokátka a věnovala se rodinnému právu. Paměť měla
jako slon, pamatovala si obličej i jméno každého ze svých klientů a do-
kázala z hlavy sypat ta nejjobskurnější fakta. Když jsme před pár lety
jely do Washingtonu, zničehonic spustila Lincolnův Gettysburský pro-
jev a odrecitovala ho celý až do konce. Nepřekvapilo mě, že jí je pově-
domý. Pamatovala si všechno a všechny.

„Ale byl hezkej,“ dloubla mě loktem do žeber.

Usmála jsem se a dloubnutí jí opětovala. „Hezčí než –“

„Tak to ani omylem! Jseš slepá? Tenhle fakt nebyl můj typ. Vždyť
víš, jaký chlapi se mi líbí.“

„Jo, chlapi s pindourem, já vím,“ odfrkla jsem si a Nikki se roz-
chechtala.

„Ty jsi fakt kráva, Kat,“ smála se. Obě jsme věděly, že má slabost
pro svalnaté hromotluky. Já bych se upřímně řečeno bála, že mě taková
hora masa v posteli rozmáčkne, ale Nicole byla v podstatě Amazonka,
vysoká a šlachovitá, takže jsem si domýšlela, že si s velkým chlapem
bez problémů poradí.

V tu chvíli jsme zahlédly stánek, u kterého seděla naše kamarádka
Zoey, a téma hovoru bylo rázem zapomenuto. Kolem stolů se tísnilo

tolik lidí, že mě na okamžik sevřel klaustrofobický strach, ale Nikki mě popadla za paži a táhla mě kolem davu.

U tyče tu stála holka s dlouhými černými vlasy a v botách na platformě tak vysoké, že si nezapadla s mrakodrapem. Potřásala zadkem a culíkem házela ze strany na stranu. Měla jsem sto chutí se jí zeptat, jestli si sukýnku půjčila od šestileté neteře. Neonově růžový kousek nylonu, kterému se stěží dalo říkat tričko, jí nezakrýval vůbec nic. To snad i na mých bikinách bylo víc látky.

Mohla jsem bezpečně odhadnout, že je to další místní pornohvězda.

„To je Dakota Amber,“ potvrdila mi šeptem Nikki. „Chce se stát novou anální královnou.“

No jasně. To vysvětlovalo, proč se kolem ní shlukl takový zástup mužů, a všichni skřehotali jako nadržení žabáci.

„Nikki! Katherine Albo Bergerová!“ zaječel odněkud zkraje davu pronikavý hlas. Spousta lidí se tím směrem otočila.

Do prdele práce!

Jistě. Jediná osoba, která mě pokaždé, když jsme se viděly, neochvějně oslovovala celým jménem a příjmením, toho samozřejmě nemohla nechat ani na veletrhu, kde jsem se ze všech sil snažila být co možná nejmíň nápadná. Dělal to celých osm let, ale tohle bylo poprvé, co jsem se jejího zvyku upřímně děsila. Omotala mi utlé paže kolem krku a pověsila se na mě jako opička, svou plnou vahou čtyřiceti kil.

Lidi, kteří se otáčeli za jejím hlasitým křikem, upřeli pohled na naši trojici a pak souhlasně pokývali hlavou.

Zoey Quinnová, neboli Zoey Star, jak ji znali její fanoušci, byla jednou z nejpobulárnějších pornohereček na světě.

Slavná byla hlavně díky tomu, že točila zásadně jen lesbické scény.

Poskakovala nahoru a dolů a u toho mě pusinkovala na obě tváře, což dělala vždycky, ale obvykle jsme u toho neměly takové obecenstvo z řad návštěvníků pornoveletrhu.

Vyslala jsem k líbeznému Jezulátku modlitbu, aby mě obdařilo schopností neviditelnosti, aspoň na chvíli.

Kapitola čtvrtá

„Strašně jste mi obě chyběly!“ šeptala mi Zoey do kůže na krku, pak mě pustila a přivítala se úplně stejně i s Nicole. Její účast na veletrhu byla potvrzená až na poslední chvíli, teprve dnes ráno se vrátila na Floridu z natáčení v Kalifornii.

Muži kolem na nás zírali, v očích naprosto nepřítomné pohledy. Takhle podle mě museli civět zombíci, když zahlédli živého člověka. Mohla jsem si jen představovat, co se jim zrovna honí hlavou, a z té představy mi nebylo zrovna dobře. Ještě mohli pootevřít pusy a začít ze sebe vyrážet hrdelní vrčení, a jejich imitace *Úsvitu mrtvých* by byla dokonalá.

„Už ses viděla se svým budoucím manželem?“ vyptávala se Zoey naší kamarádky, která ji objímala kolem ramen. Nicole byla až bizarně vysoká, já byla bizarně průměrná a Zoey byla bizarně mrňavá. Nicole byla blond, Zoey černovlasá a já měla hnědé vlasy a hnědé oči, což moji naprostou průměrnost ještě podtrhovalo.

Jednou jsem Zoey řekla, že by se klidně mohla vydávat za žáka základní školy, a ona se mohla potřhat smíchy. Nemyslela jsem to jako vtip, ale ona to tak nejspíš brala. Zoey byla neskutečně drobná. Vypadala jako panenka, s těmi krátkými havraními vlasy, očima ve tvaru mandlí, jemnými rysy v obličejí, titěrným poprsím a celkově křehkou postavou, za což vděčila svým napůl japonským genům.

Nejradši bych si ji strčila do kapsy a nosila ji s sebou úplně všude.

Nicole jí povyprávěla o své eskapádě na autogramiádě Caluma Burra, ale já už ji neposlouchala. Místo toho jsem se rozhlížela po lidech,

kteří v půlkruhu obestoupili stánek, u nějž se svíjela budoucí královna análu, třásla zadkem až k zemi jako ostřílená striptérka a posílala kolem sebe vzdušné polibky.

„Jdu na záchod.“ Dloubla jsem Nikki do zad, ta ale jen mávla rukou.

„Počkám tady,“ řekla.

Prodrala jsem se davem a vydala se směrem, kde jsem předpokládala, že by mohly být toalety. Ohromilo mě, kolik je tu lidí. V Miami bylo hodně úchyláků, to jsem musela uznat. A já patřila mezi ně, samozřejmě. O pár minut později jsem zahrnula ostře doleva, prošla uličkou mezi stánky a ocitla se zase tam, odkud jsem vyšla.

„Potřebuješ průvodce?“ ozval se za mnou povědomý, sametový hlas.

Otočila jsem se a zadívala se do pobaveně jiskřících smaragdových očí. „Jen hledám záchody.“

Kývl hlavou směrem, kterým jsem se předtím vydala, a v koutku plných rtů mu zacukal jemný úsměv. „Tak pojd', ukážu ti, kde jsou, než se počuráš.“

„Dík,“ odpověděla jsem a uculila se.

Můj nový kamarád strčil ruce do kapes úzkých džínů. Všimla jsem si, že si přes kšiltovku natáhl kapuci mikiny, takže zpod černé bavlny vykukoval jen jeho obličej. Zašklebil se na mě. „Bavíš se tu dobře?“

Moje odfrknutí rozhodně neznělo jako něco, co by ze sebe vydala dobře vychovaná dáma. Prudce jsem zčervenala a přilepila oči k zemi. On zahrnul doleva a já šla za ním. „No, je to každopádně zážitek.“

Jen se smíchem přikývl, jako by přesně chápal, o čem mluvím. „Tos řekla až příliš slušně. A jsi tu ze zvědavosti, nebo...?“

„Dá se to tak říct,“ odpověděla jsem a s úsměvem k němu zvedla hlavu. Těkal pěknýma trpytivýma očima mezi podlahou a mnou. „Pořád ale čekám, že tu zahlídnu svoji babičku nebo tak něco. Je to fakt divnej pocit.“

Neměla jsem ponětí, proč mu to vůbec vykládám. Nejspíš mi přišlo, že se stejně jako já snaží zapadnout, zmizet v davu schovaný pod kšiltovkou a kapucí, ale to asi nebyl jediný důvod. Mnohem pravdě-

podobněji za to mohl ten jeho úsměv. Obvykle jsem byla spíš plachá a zamlklá. Joshe jsem oslovila až po šesti společných přednáškách, a to byl Josh druhý nejextrovertnější člověk, co jsem znala, hned po Zoey.

„Před pár lety jsem na podobném veletrhu potkal svoji tetu. Myslí, že jsme se oba chtěli propadnout hanbou do země,“ přiznal.

„Já jsem jednou slyšela, jak to naši dělají. Mám trauma do konce života,“ kontrovala jsem jako naprostý blbec. Kdybych si mohla dát facku, klidně bych to udělala, ale to bych jen vypadala jako ještě větší pitomec.

Můj nový kámoš se ošil, ale pak se zachechtal. „A řekla jsi jim potom něco?“

„Zbláznil ses?“ vyprskla jsem.

„No,“ pokrčil širokými rameny, „když už máš mít do konce života trauma, je jediné fér, aby ho měli i oni. Nemyslíš?“

Znělo to přibližně, ale došlo mi, že má svým způsobem pravdu. „Asi jo,“ přikývla jsem a pak mě můj mozek – ten hajzl – donutil prožít celou vzpomínku na tu osudnou noc znova. *Ble.* Šla jsem se jen do kuchyně napít, ale musela jsem projít kolem dveří jejich ložnice a uslyšela z ní zvuky, které mě budou pronásledovat až do smrti smřoucí. Celá jsem se oklepala a zelenooký chlap se uculil.

Zahnuli jsme znovu doleva a mně došlo, že jsme jen dva stánky od místa, odkud jsme vyrazili. Rozhlédla jsem se do obou směrů uličky a pak upřela pohled na něj. Věnoval mi další rozkošně stydlivý úsměv, bylo mu jasné, že jsem ho prokoukla. „Záchody jsou tamhle. Počkám tu na tebe, aby ses cestou zpátky neztratila, jo?“

Byl až příliš hezký. Chtěla jsem přijít na kloub tomu, proč je ke mně tak milý. „No dobře, ty Magalhãesi.“

Podal mi ruku. Bez rozmýšlení jsem ji chytila a potrásla si s ním. „Ve skutečnosti se jmenuju Tristan, ty malá Zlatokopko,“ mrkl na mě.

* * *

Celou dobu, co jsem strávila na toaletách, jsem se řehtala jako šílenec. Paní, co v outfitu dominy vylezla z vedlejší kabinky, na mě civěla, jako bych měla dvě hlavy. Já se ale bavila tak královsky, že mi to bylo jedno.

Prý Zlatokopka.

Uchechtla jsem se, umyla si ruce a pak si je osušila. Tenhle týpek – Tristan – byl vážně až moc rozkošný. A rozhodně mi nepomohlo, že se se mnou zjevně cítil tak dobře, že si ze mě klidně utahoval. Nicole trvalo několik měsíců, než se odvážila dělat si legraci z toho, že mám malý močák nebo že moje vlasy připomínají vrabčí hnízdo. Měla bych se urazit? Asi ano, ale kdyby si ze mě dělal šprýmy Andrew Wood, můj nejoblíbenější pornoherc na světě, tak bych se jen culila a smála. Kdyby tvrdil, že jsem chlap, kývla bych na to. S Tristanem jsem měla pocit, jako bychom byli kamarádi odjakživa, a to se mi líbilo. Bylo mi s ním příjemněji, než by asi s cizím chlapem mělo, ale co už.

Když jsem vylezla, pořád stál zády k davu před toaletami, ale jakmile uslyšel otevření dveří, zvedl ke mně pohled. Přešel mě jiskrnými očima od hlavy až k patě, tak rychle, že jsem si toho skoro nevšimla. Ale neuniklo mi to. „Už jsem se začínal bát, že jsi spadla do záchodu.“

Protočila jsem oči, ale usmála se. „Zas tak dlouho jsem tam nebyla.“

„Já vím,“ řekl a vykročili jsme k místu, kde na mě narazil. „No, takže... nezachytil jsem tvoje jméno...“

„Jmenuju se Kat. Teda Katherine, ale všichni mi říkají Kat,“ odpověděla jsem a on ke mně trhnul hlavou. Ale nezastavil se.

„Točíš porno?“ zeptal se tiše, jako by se bál, že jeho otázku někdo uslyší. Tvářil se zmateně, znovu si mě přeměřil zkoumavým pohledem.

„Ne!“ vyhrkla jsem a málem dodala něco, o čem bych rozhodně nikdy neměla mluvit. „Teda, chci říct, netočím. Proč?“

Přimhouřil oči. „Kat, to zní jako pseudonym pro pornoherečku. Ani bych se nedivil, kdybys mi řekla, že tvoje příjmení je Lips nebo nějak podobně.“

Zbledla jsem jako stěna, protože to bylo poprvé, co jsem se doopravdy zamyslela nad svým křestním jménem a příjmením. Zniče-

honic mi to, co jsem měla mezi nohama, z nějakého debilního důvodu připomnělo dvě hamburgerové žemle. Jako bych zase slyšela svoji předzívku z dětství: hambáč. Pro osmileté děti znělo Berger úplně stejně jako burger.

Krucinál! Moje jméno znělo jako porno pseudonym.

„Ne, jmenuju se Bergerová,“ pípla jsem zahanbeně. Jako fakt? Hambatá Kat, úplně jsem viděla obal dévédéčka v obchodě Erotic City kousek od mého bytu. Stačilo, že mi jako malé říkali Hamburger, Cheeseburger nebo Katburger. Josh mi na vysoké začal říkat Bagr, poté co mi jeden z našich profesorů celý semestr prznil příjmení a tři a půl měsíce mě oslovoval Katherine Bagrová. Ale tohle byla úplně jiná liga. Úplně jsem viděla Nicole, jak se mi směje, že by mi měl někdo ten hamburger pěkně vylízat.

Když mu došlo, co jsem řekla, roztáhl rty v nenápadném úsměvu, který byl stále širší a širší, až se nakonec šklebil od ucha k uchu, tak zářivě, že kolem nás klidně mohli zhasnout a pořád by tu bylo dost světla. Pobaveně si odfrkl a pak se nahlas rozesmál. „To je boží,“ chechtal se. „Tvoji rodiče asi netušili, jak dobře využitelný ti dali jméno.“

Znovu jsme vykročili, ale on se dál pochechtával.

„Nejsi nějaký stalker nebo tak něco, že ne? Asi mě to mělo napadnout dřív, než jsem ti prozradila svoje jméno a příjmení.“

„Ne, se stalkováním jsem přestal po posledním soudním zákazu přiblížení, co mi přišli.“ Věnoval mi křivý úsměv a natočil ke mně hlavu. „Jestli ti to pomůže, moje příjmení je King. Nejsi náhodou nějaká stalkerka, že ne?“

Hrála jsem jeho hru a jen jsem pokrčila rameny. Pořád jsem se v duchu nabádala, že nesmím dbát na to, jak je hezký a roztomilý, uvnitř i navenek, protože mi přece přiznal, že tu s někým je. Nevěděla jsem s kým, ale v jednom jsem měla jasno – rozhodně jsem neplánovala někomu rozvracet vztah. Rychle jsem tu myšlenku zapudila, protože pokud měl holku a ta holka tu někde byla, rozhodně by se tu takhle neproměňoval úplně sám.

„Ne, nejsem,“ odpověděla jsem.

Z přední kapsy jeho mikiny se ozvaly jakési robotické zvuky, v nichž jsem poznala zvonění mobilu. Tristan telefon vytáhl a podíval se na displej. Zamračil se a podíval se na mě, ale zrovna jsme stáli v místě, kde panovala taková tma, že jsem viděla jen část jeho tváře. „Musím za někým zajít,“ vzdychl. Skoro jako by byl zklamáný, že musí zvednout telefon, ale radši jsem nad řečí jeho těla moc nedumala.

„Dobře.“ Vyloudila jsem na tváři úsměv.

Tristan o krok ucouvl, takže se opět ocitl na světle, a i když mu obličej pořád z větší části zakrýval kšilt, bylo mi jasné, že se vesele kření. „Kdyby ses zas ztratila a nemohla najít záchody, pošli k nebi signál jako Batman a já tě přijdu zachránit, jo?“

„Dobře,“ zopakovala jsem a můj nucený úsměv nahradil opravdový, upřímný.

Udělal další krok dozadu, ale pořád čelem ke mně. „Měj se, Kat,“ zavrňel a pak se konečně otočil a zamířil pryč.

Nevím, jak dlouho jsem ještě stála uprostřed uličky a dívala se za ním. Nedokázala jsem posbírat svoje myšlenky, dokud mě z transu neprobralo zabrnění na temeni a nevytrhlo mě z paralelního vesmíru, v němž jsem existovala jen já a Tristan, a ne celý okolní pornoveletrh.

„Co ti tam tak trvalo? Už máš zase sračku?“ ozval se za mnou důvěrně známý Nikkin hlas a pak mě ta čertice znovu zatahala za culík.

„Jé, průjem na veřejných záchodcích, to nesnáším,“ ošila se Zoey a stoupla si přede mě.

„Já nemám průjem,“ zašeptala jsem nahlas, tak nahlas, že už se to ani nedalo považovat za šepot.

Nicole zvedla oči v sloup a chytila mě za zápěstí. „Tak pojď, ještě tu máme pár hodin a Zoey už má svoje pornopovinnosti pro dnešek splněný.“

Sklopila jsem oči k hodinkám a zjistila, že tu ještě nejsme ani dvě hodiny.

Něco mi říkalo, že tohle bude nejdelší den mého života.

Kapitola pátá

U jednoho stánku, kolem kterého jsme procházely, se podepisovala Sarah Love, moje kamarádka ze střední. Málem jsem si nadělala do kalhot.

Ještě na škole byla Sarah jednou z těch holek, co se drží spíš stranou. Já sama jsem sice taky nepatřila k partě populárních, ale měla jsem pár kamarádek, se kterými jsem pravidelně trávila čas, zatímco Sarah měla se svou plachou, mlčenlivou povahou kámošek jen hodně málo. Jinak to ale byla moc milá holka, a když jsem s ní na maturitním večírku mluvila naposled, říkala mi, že se chystá na vysokou školu do Kalifornie.

Zajímavé.

„Zavři tu klapáčku, než ti do ní někdo strčí vibrátor,“ zasmála se vedle mě Nicole.

Instinktivně jsem sklapla pusou, kterou jsem při pohledu na bývalou spolužačku fakt měla šokovaně otevřenou. „Chodila jsem s ní na střední,“ špitla jsem a Nicole přikývla.

„Nejspíš vydělává víc peněz než my dvě dohromady.“ Nikki zakmitala obočím a podívala se na Zoey, která šla vedle ní z druhé strany. Ta se uchechtla.

V naší nevelké partě sestávající z nás tří a Joshe bylo všeobecně známo, že Zoey si ve své „profesi“, jak tomu říkala, vydělává majlant. Naše malá Zoey byla skromná a nikdy se nevychloubala, kolik peněz jí chodí na účet, ani se nezmiňovala o nových zakázkách. Když si poprvé vydělala za natáčení přes dvanáct set dolarů, jákala tak, že byste si řekli, že vyhrála v loterii.

Její agent trval na tom, že bude točit jen lesbické scény, a právě proto byla tak populární. Domyšlela jsem si, že to souvisí s faktem, že muži vždycky chtějí to, co nemohou mít, ale to se asi dá říct o všech lidech. Sice se živila natáčením jen s holkami, ale nepovažovala se za bisexuálku ani heteračku, byla to prostě jen Zoey. A to mi stačilo.

Seznámila jsem se s ní v létě předtím, než jsem nastoupila na vysokou. Pracovaly jsme spolu na brigádě v knihkupectví. Já jsem byla lednička a ona magnet, prostě nás to k sobě táhlo a skamarádily jsme se díky sdílené lásce ke čtení. Během pár týdnů mi jakékoli kamarádství, které jsem do té doby zažila, připadalo povrchní a prázdné. Rozuměly jsme si na té nejhlubší úrovni a Zoey navíc byla ta nejmilejší a nejveselejší holka, jakou jsem kdy v životě potkala, což jen napomohlo tomu, že jsem si ji zamilovala na první pohled. Když jsem ji představila svému tátovi, řekl mi, že mu připomíná moji mamku, a to moji lásku ještě posílilo.

Zoey vždycky toužila stát se herečkou a já ji celé roky doprovázela na konkurzy, abych ji podpořila. Jenže nikdy nedostala žádnou roli, kterou by doopravdy chtěla. Takže když se jí jeden herecký kamarád zmínil, kolik peněz si vydělá „pícháním roštěnek“, Zoey se v hlavě rozsvítila pomyslná žárovička. Neměla žádný vážný vztah a ani žádný problém se svým tělem, takže to pro ni byla snadná volba. Z toho, jak se tvářila, když se podepisovala fanouškovi, který se k nám přitočil, když jsme se procházely po veletrhu, nejspíš svého rozhodnutí ani v nejmenším nelitovala. Pozornost milovala, takže to pro ni byla ideální kariéra.

„V kolik má autogramiádu tvůj miláček?“ zeptala se mě Nicole na moji vlastní verzi Caluma Burra.

V duchu mi vytanuly krátké hnědé vlasy a dokonalý penis, ale rychle jsem se vytrhla ze snění a zalistovala v brožurce. „V pět, poblíž food courtu.“

Nikki se uchechtla a zastavila vedle stánku se skleněnými robertky, podobnými těm, co si prohlížela, když jsme sem přišly. Nikdo dildům nerozuměl tolik jako ona, to bych odpřisáhla. „Zvlhnou ti kalhotky, až ho uvidíš?“

„Nejspíš jo. Ty sis po tom setkání s Calumem nemusela převlíct spodáry?“

Zavrtěla hlavou a tentokrát si dildo nezvedla až k očím, ale naklonila se těsně nad stůl. „Ne, protože jsem si ani žádný nevzala,“ prohlásila ta nestyda, zatímco já a Zoey jsme se rozesmáli.

„Jsem si říkala, co to máš za flek na zadku,“ rýpla jsem si.

„To vysvětluje, proč si na tebe lidi před chvílí ukazovali a smáli se,“ přisadila si Zoey.

„Jděte se obě bodnout,“ zasyčela Nicole, ale její úsměv ji prozradil.

Zoey se o mě opřela, ale dál upírala oči na Nikki, mistrovským dílům na stole nevěnovala ani pohled. „Víš, jak ti vždycky povídám, že by sis mohla pěkně přivydělat...“

Nikki pokrčila rameny, jako obvykle, když Zoey začala o tom, že by mohla taky točit porno. Měla sice pěkně proříznutou pusou a nevdalo jí užívat si nezávazný sex, ale i tak byla před lidmi, které neznala, spíš uzavřená a chránila si své soukromí. Nejdřív jste ji museli poznat. Považovala jsem to za její test, koho si k sobě pustit a koho ne. Taky proto měla dohromady jen tři kamarády.

„Slečno Star?“ ozval se za námi tenký hlásek.

Zoey se pomalu otočila na podpatku a nasadila širokánský úsměv. Stál před ní mladý Asiat a zuřivě se červenal. „Ahoj, zlatíčko,“ zavrkala a ze Zoey Quinové, kterou jsem znala a která se nezdráhala na veřejnosti mluvit o své stolici, se rázem stala Zoey Star.

„Vyfotíte se se mnou?“ zeptal se klučina. Všimla jsem si, že mu zrudly i uši, a neubránila jsem se úsměvu. „Prosím?“

„No jasně!“ odpověděla Zoey zastřeným hlasem, hlubším, než jakým mluvila normálně.

Měla jsem co dělat, abych se nerozesmála. Věděla jsem, že tohle je součást její role. Opravdová Zoey, ta, se kterou jsem se kamarádila už celé roky předtím, než si na bok nechala vytetovat hvězdu, byla totiž zamilovaná do Joea Jonase a klidně přede mnou nahlas prděla.

Ach, zázraky přetvářky.

Kapitola šestá

„Já tu couru kopnu přímo do kundy,“ pokusila se Nicole o šepot, ale její od přírody výrazný hlas se stejně nesl prostorem. A taky jsem věděla, že ve skutečnosti jí je fuk, jestli ji někdo uslyší.

Nikki byla nechvalně proslulá tím, jak si dokázala lidi namazat na chleba. Před pár lety rozbrečela nějakou stařenku při výprodeji na Black Friday. A to ani nemluvím o bezpočtu lidí, které v soudní síni rozložila tak, že z nich zůstala jen loužička chcanek. Měla by si změnit jméno na Nemilosrdná Nicole.

Teď těma svýma hnědo-zelenýma očima probodávala drobnou holku hispánského původu, která se rozvalovala po stole a dávala autogramy. Inkoustově černé vlasy měla sčesané do dvou culíčků – to bylo její poznávací znamení – a na sobě měla hodně titěrnou verzi stejno-kroje pro školačku z katolické školy.

„Mám jí jít připomenout, že na takovej vohoz už je moc stará?“ zeptala jsem se svojí nejlepší kamarádky a dloubla ji loktem do žeber.

Nikki se jen ušklíbla, ale nespouštěla z té hezké černovlásky oči. Připomínala mi pitbula těsně před útokem. „Jo, a až jí to řekneš, tak ji praštím.“

„Nedělej to, Nicole!“ vypískla Zoey vklouzla mezi mě a Nikki. „Jestli to uděláš, tak nás odsud vyhodí.“

„Mně by to za to stálo,“ ucedila skrze zařaté zuby Nikki.

Začínala jsem mít trochu strach o bezpečí té holky. Pokud mi paměť sloužila, jmenovala se Maya, a důvod, proč jí Nikki chtěla vyrvat dělohu, byl ten, že její miláček s touhle Mayou před pár měsíci natočil

scénu, kde jí dělal hodně pikantní věci. Přesvědčovala jsem Nikki, ať si to video nepouští, ale neposlechla mě.

Hned nato jsem u ní objevila ve zdi díru, takže jsem si uměla představit, jak reagovala.

Myslím, že si v duchu malovala, že bude první, komu se dostane té cti cítit Calumův jazyk mezi nohama, a Maya jí tenhle sen překazila.

Zoey naši potenciální vražedkyni rozptýlila tím, že ji zatáhla ke stánku s knihami. Byla tu spousta různých knížek – teda spousta různých knížek o sexu. Vmáčkly jsme se k němu, zadky natlačené na boky a břicha lidí v davu, a prohlížely jsme si tu sbírku.

„Můžu vám s něčím pomoci, krásné dámy?“ zeptal se nás tichý hlas.

Zvedla jsem hlavu a uviděla jasně šedé oči, které si nás zvědavě měřily. „Ne, jen se díváme, díky,“ odpověděla jsem. Oči patřily mladému klukovi, mohlo mu být tak něco přes pětadvacet, měl rozčuchané světle hnědé vlasy a milý úsměv a vůbec byl docela pěkný. Taky mi někoho připomínal, ale nedokázala jsem si vzpomenout koho.

Zoey sáhla po kapesním vydání *Kámasútry* a strčila ho Nikki pod nos. „Hele, nechtěla jsi tohle?“

Přejížděla jsem pohledem vystavené tituly a opatrně se dotýkala hřbetů knih, ale pak jsem na sobě ucítila pronikavý pohled. Ten šedo-oký mladík mě pořád sledoval. Zahanbeně se na mě usmál. „Pardon, jen se snažím vykoumat, jestli vás odněkud neznám. Jste mi fakt povědomá.“

Panebože!

V tu chvíli mi to došlo.

Byl to bratr jednoho z mých žáků.

Teda technicky vzato bývalých žáků.

Dylan chodil do čtvrté třídy, kterou jsem učila obě pololetí. Školní rok jim skončil sotva před měsícem.

Jako malá jsem chtěla být astronautkou. Můj plán byl vystudovat aeronautické inženýrství a jít pracovat do NASA. Můj dětský sen se ale rozplynul ve chvíli, kdy jsem ve čtvrtáku na střední začala chodit

na maturitní seminář matematiky. A bylo po všem. K tomu, aby se člověk mohl přihlásit na techniku, musel z nějakého debilního důvodu mít dobré známky z matiky. Jenže pro rodinu Bergerových byla matematika úhlavním nepřítelem číslo jedna. Kdo to mohl vědět? Táta mi o své neschopnosti zvládnout cokoli nad kupecké počty vyprávěl, když mě utěšoval.

A právě můj táta Frank mi navrhl, že bych měla jít na učitelství. Neustále mi předhazoval, jak moc mám ráda děti a jak moc mají děti rády mě. Díky tomu, a díky pomýšlení na dlouhé letní prázdniny, byl můj osud zpečetěn. Milovala jsem svoje žáky, i když to občas byli pěkní rošťáci, ale každý den jsem si připomínala, že někteří dospělí jsou totální pitomci nejen občas, ale pořád. Říkala jsem si, že prokazuju světu laskavost, když se snažím z těch mláďat vykřesat něco kloudného a možná je nasměrovat k tomu, aby se z nich v budoucnu totální pitomci nestali.

Jenže v tu chvíli šedooký kluk zjihl a zčervenal a já o správnosti svého rozhodnutí zapochybovala. Bylo mi jasné, že mu došlo, odkud mě zná. Vyzvedával svého bráčku dost často na to, aby si mě zapamatoval.

Obrnila jsem se a rozhodla se chovat dospěle. Taky byl na porno-veletrhu, takže mi neměl co vyčítat. „Ty jsi Dylanův bratr, že jo?“ ujistila jsem se a snažila se, aby se mi nechvěl hlas.

„Jo. Paní učitelka Bergerová, že jo?“ zeptal se a nepřítomně se po-drbal na tváři.

Zasmála jsem se, ale znělo to rozpačitě. Nepomohlo mi, když Zoey v reakci na napětí, které se mezi námi rozhostilo, přihlouple frkla. „Říkej mi Katherine,“ pověděla jsem mu a té blbky si nevšímala.

Chvíli jsme na sebe jen zírali, připadalo mi to jako celá věčnost. Nicole se taky rozesmála. „Teda to je ale trapas,“ prohodila směrem k Zoey, která až příliš vehementně přikývla.

Zrudla jsem tak, až jsem měla pocit, že mi shoří tváře. „No, ehm, ráda jsem tě viděla?“ Znělo to spíš jako otázka než jako konstatování.

„Tak se měj.“ Málem jsem dodala, ať ode mě pozdravuje Dylana, ale to by byl teprve trapas. Nechtěla jsem si ani představovat, jaké vysvětlení by si musel vymyslet, kdyby se ho Dylan zeptal, kde mě potkal. Každopádně jsem měla jasno v tom, že už se s ním znova potkat nechci.

Zoey se smála a jen lapala po dechu. Táhla jsem ji pryč od stánku, u kterého si Nikki ještě kupovala svoji kapesní *Kámasútru*. „Ach jo, Katherine Albo Bergerová, já se z tebe podělám.“

Štělila jsem po ní tím nejnaštvanějším pohledem, jakého jsem byla schopná, ale moc hněvu v něm nejspíš nebylo. Asi jsem vypadala, spíš jako že mám zácpu, než jako že se zlobím. „Dík, že ti moje agonie přijde vtipná.“

„To se stává,“ uculila se na mě. „Pamatuješ, jak můj brácha přišel na to, co dělám?“

Ryan, Zoeyin starší bratr, se o pornografické profesi svojí sestry dozvěděl tím nejhorším možným způsobem – tím, že ji našel na internetu. Byla jsem u toho, když Zoey jednou ráno poslouchala vzkazy na záznamníku a zničehonic se z něj ozval ohlušující jekot. Netušila jsem, že mužský hlas může dosáhnout takové výšky, ale Ryan mi ukázal, že nic není nemožné. Každá druhá věta jeho tirády obsahovala slova „*Do prdele!*“ následovaná bolestným zařváním. Trvalo několik měsíců, během nichž jsem s ním několikrát mluvila já i Zoey, než se uklidnil. Nejspíš musel jít i na terapii, protože nikdo by takhle svého sourozence vidět neměl – nikdy.

Bylo mi jasné, že se mě Zoey snaží utěšit, abych se už necítila tak trapně, protože jinak by nevytahovala něco, o čem jsem věděla, jak osobní a těžké to pro ni bylo. S Ryanem to bylo dokonce těžší, než když se konečně přiznala svojí mámě. Paní Quinnová jen pokrčila rameny a pak se Zoey zeptala, co si dá k večeři.

Procházely jsme kolem dalších stánků a já zahlédla Nikki, jak se řítí rovnou čarou přímo k nám. Její oči se třpytily jako saharský písek za slunného dne a její úsměv připomínal spíš nepřítčný škleb.